ARUBA VANDAAG

Kunnen kleine politieke partijen...

Toch groot worden...?

De plotselinge en vervroegde komst van de verkiezingscampagne brengt de (re-)activering met zich mee van alle politieke partijen, klein en groot, die willen deelnemen. De val van het laatste kabinet heeft ons – alweer – gewezen op de samenwerkingsproblemen in alle coalitiekabinetten die we hebben gekend sinds 1986. Natuurlijk is een deel van die problematiek inherent aan de samenwerking in welk coalitiekabinet waar ook ter wereld, maar we focussen hier op de kenmerkende problemen van de coalities bij ons. Het betreft merendeels coalities van een van de twee grote partijen met een of twee kleine partijen als partners, waarbij die ene grote bijna in staat was om alleen te gaan regeren, maar nu genoegen moeten nemen met wat wel mogelijk is. Nu zullen we ook weer horen dat het de bedoeling is om na deze verkiezingen alleen te gaan regeren; of dat gebeurt zal dus later moeten blijken.

Laten we nu echter aandacht besteden aan de rij van kleine partijen die we de revue hebben zien passeren in de loop der jaren, waar we ook bij herhaling een manier van optreden hebben gezien die niet tot succes leidt. In het algemeen brengt het feit dat je een kleine partij bent bepaalde nadelen met zich mee, zoals het ontbreken van een brede basis waarop men kan steunen voor de nodige kennis van zaken. We zeggen uitdrukkelijk niet dat het politieke ervaring betreft omdat we vaak genoeg hebben gezien dat ervaren politici hopeloos kunnen mislukken, juist omdat men te veel vertrouwt op verleden en ervaring. Het probleem is de taak om kennis samen te brengen op alle diverse gebieden die nodig zijn bij het besturen van een land. Er is een groot verschil bijvoorbeeld tussen het hanteren van een kleine fractie in een gemeenteraad van een stad die niet veel in grootte afwijkt van ons land, maar op een eiland komt men alle aspecten tegen van het besturen op nationaal niveau. Dit leidt er vaak toe dat kleine partijen een of enkele thema's kiezen als centrale doelen voor hun campagne, wat vanzelf hun aantrekkelijkheid beperkt voor de kiezer die niet zo geïnteresseerd is in hun thema. Zodoende komt men al gauw uit bij de grondoorzaak van het klein blijven, als je geen partij bent bij de andere thema's.

We hebben dit ook kunnen zien in het recente verleden, bijvoorbeeld bij de keuze van de legalisering van cannabis als thema voor de campagne van een van de kleine partijen die nu terug wenst te keren op het hoofdtoneel in de komende verkiezingen. Dit blijft een moeilijk thema, dat niet alleen lijdt onder het negatieve imago bij het grote publiek, gerelateerd aan de aspecten van illegaliteit van dit product, maar heeft ook te maken met de mislukking van het propaganderen van de productie van cannabis op industriële schaal, die deze partij in een directe confrontatie bracht met anderen die ook 'dollartekens' begonnen te zien in een dergelijk project. Deze kwestie heeft kunnen rekenen op stevige kritiek in dit medium, niet omdat we op zich tegen de productie van cannabis zijn, zeker niet voor medicinaal gebruik, maar omdat de natuurlijke- en marktvoorwaarden zorgden voor een zodanige startpositie dat men niet zou kunnen concurreren met andere producenten in de regio met veel betere klimatologische omstandigheden. Daar kwam ook nog bij dat de restrictie van de import in belangrijke beoogde afzetmarkten zorgde voor onoverkomelijke hindernissen, zelfs al zou de productie slagen. Het zou goed zijn om dit alles in overweging te nemen voordat men dit weer gaat lanceren als verkiezingsproject. Wat we in ieder geval kunnen leren van deze zaak is dat wanneer het hoofdproject niet uit de verf komt daarmee de partij met lege handen komt te staan als men geen ander thema heeft. Hier komt weer het probleem om de hoek kijken van de beperkte steun om mee te kunnen doen bij de andere thema's op het vlak van openbaar bestuur in het algemeen.

Naast dit alles komen we het probleem tegen van de kleine partij die meeregeert, belast met een of twee portefeuilles. Het regeren in de schaduw van een grote partij die tandenknarsend akkoord heeft moeten gaan met het feit dat men niet alleen kan regeren, is geen makkelijke taak en dit meest recente kabinet is daarop geen uitzondering gebleken. Welk beleid ook van de kleine partij dat aan de belangen tornt van de grote partij en diens achterban, in het algemeen of specifiek in bepaalde sectoren, denk maar aan de taxichauffeurs, kan rekenen op een venijnige reactie omdat dit dreigt te tornen aan de traditionele structuur van politieke patronage, wat de basis is waarop de twee grote partijen opereren, of het nu sociaaldemocraten of Christendemocraten betreft, dat maakt niets uit omdat het toch gaat om geïmporteerde ideologische modellen die lokaal niets inhouden. Hoe dan ook, kleine partijen blijven geconfronteerd met de realiteit dat de grote partner niet toestaat dat de kleine kan groeien op basis van succes in het regeren, want dit gaat zou ten koste gaan van hun mogelijkheden om door te groeien naar die begeerde positie van het alleen regeren.

Het moge duidelijk zijn dat we op deze wijze geen fundamentele veranderingen zullen zien in ons politiek systeem, als nieuwkomers blijven concurreren met de grote bestaande partijen, die opereren met het aloude model van nepotisme en patronage, waardoor men niet verder kan groeien. Het enige alternatief, dat men niet noodzakelijkerwijs hoeft te volgen, is het aangaan van een alliantie met meerdere kleine partijen die bepaalde basisuitgangspunten delen als de grondslag voor een partij van meer gewicht, met meer professionele en wetenschappelijke ondersteuning en die met meer gezag kan deelnemen aan het politieke debat in het algemeen. Mogelijkheden zijn er, maar er zit heel wat meer in de weg dan het veelgenoemde 'ego' van betrokkenen...

Voor de tweede keer op rij...

Het kabinet-Wever-Croes maakt haar termijn niet vol

Deze week, na de stemming voor de nieuwe voorzitter van het parlement, waarbij parlementslid Raymond Kamperveen van de RAIZ-fractie werd gekozen als de nieuwe voorzitter, hebben premier Wever-Croes en haar ministers hun officiële ontslagbrief ingediend bij de Gouverneur van Aruba.

Zoals bekend, was er al enkele dagen spanning rond de stemming voor de voorzitter en vicevoorzitter van het Parlement van Aruba. De RAIZ-fractie had de MEP-partij van tevoren geïnformeerd dat zij Edgard Vrolijk niet zouden steunen voor een nieuwe termijn als voorzitter van het parlement, maar ze waren bereid een ander lid van de MEP-fractie te steunen voor het voorzitterschap.

Kort voor het begin van de openbare vergadering, stuurde de MEP een officiële brief waarin stond dat de heer Vrolijk hun kandidaat voor het voorzitterschap zou blijven en dat er geen andere persoon zou worden genomineerd. Als gevolg hiervan steunde RAIZ parlementslid Kamperveen, die 11 stemmen ontving, inclusief de stemmen van de oppositiepartijen.

Om deze reden besloten premier Wever-Croes en haar ministers om het ontslag in te dienen van het Kabinet Wever-Croes II. Aruba heeft nu een demissionair kabinet en de verkiezingen voor een nieuw kabinet zijn gepland voor 6 december 2024.

Nadat de premier en de ministers van de MEP hun ontslagbrief officieel hadden ingediend bij de Gouverneur van Aruba, gaf de premier een verklaring aan de pers. Ze legde uit dat de beslissing om het ontslag in te dienen was gebaseerd op de keuze van hun coalitiepartner RAIZ, die volgens de premier een alliantie had gezocht met de oppositie en daarmee de overeenkomst tussen de MEP en RAIZ had verbroken.

De premier werd gevraagd of een andere kandidaat van de MEP dan Edgard Vrolijk een optie was geweest, en of dit de situatie misschien had kunnen voorkomen. Wever-Croes legde uit dat voor de MEP Edgard Vrolijk hun kandidaat was, en dat hadden ze aan de RAIZ-fractie laten weten. Ze benadrukte dat Vrolijk veel had gedaan voor het parlement, vooral op het gebied van integriteit, en dat ze geen reden zagen om een andere persoon voor te dragen als voorzitter.

Na de stemming voor de voorzitter en vicevoorzitter van het parlement, gaven de leider van de RAIZ-fractie, parlementslid Misha Raymond, en de nieuwe parlementsvoorzitter Raymond Kamperveen een verklaring aan de pers.

In haar verklaring zei parlementslid Raymond dat het geen geheim is dat er veel kritiek is geweest op de manier waarop de functie van parlementsvoorzitter wordt ingevuld. De taak van de voorzitter is vooral om de democratie binnen de parlementszaal te waarborgen.

Ze legde uit dat de regeringscoalitie overeenkwam dat de MEP het voorzitterschap van het parlement zou krijgen, en dat RAIZ zou steunen, zolang het niet om de heer Vrolijk ging.